

STRATEGIE DE DEZVOLTARE LOCALA A COMUNEI SCHEIA

2014-2020

MAI 2014

D
R
A
F
T

1

STRATEGIA DE DEZVOLTARE A COMUNEI SCHEIA

PLANURI SI ACTIUNI STRATEGICE

D
R
A
F
T

1

Elaborator:

SC T-Business Group SRL - membra a C.I.S.I.F. – Centrul de Idei si Solutii Financiare

Expert:

MAI 2014

Cuprins:

1. PREZENTAREA CONTEXTULUI GENERAL AL DEZVOLTARII COMUNITATILOR RURALE SI A FONDURILOR EUROPENE
2. COMUNA SCHEIA IN CONTEXTUL REGIONAL SI JUDETEAN
  - 2.1. Prezentarea principalelor caracteristici ale regiunii judetului Iasi
  - 2.2. Conceptul de dezvoltare regional
  - 2.3. Documente de programare
    - 2.3.1. *Planul national de dezvoltare al Romaniei*
    - 2.3.2. *Cadrul Strategic National de Referinta*
    - 2.3.3. *Planul de dezvoltare regional*
3. PREZENTAREA GENERALA A COMUNEI SCHEIA
  - 3.1. Asezare geografica
  - 3.2. Date demografice
  - 3.3. Situatia economica
  - 3.4. Obiective turistice, zone protejate, monumente
4. ANALIZA SWOT
5. DEZVOLTAREA DURABILA A COMUNEI SCHEIA
  - 5.1. Obiective strategice
  - 5.2. Planul de actiune
  - 5.3. Monitorizarea si evaluarea implementarii strategiei
  - 5.4. Surse de finantare
6. CONCLUZII
7. ANEXE

1. PREZENTAREA CONTEXTULUI GENERAL AL DEZVOLTARII COMUNITATILOR RURALE SI A FONDURILOR EUROPENE

Uniunea Europeana este una dintre cele mai prospere zone din lume din punct de vedere economic si, potential, una dintre cele mai competitive. Cu toate acestea, existenta unor disparitati semnificative privind prosperitatea si productivitatea intre statele membre si intre regiunile acestora determina slabiciuni structurale majore. La nivelul Uniunii Europene exista mai mult de 19 milioane de someri, ceea ce insemna o rata a somajului de aproximativ 9% fata de 5%, cat este in S.U.A. si Japonia. De asemenea, investitiile in cercetare si dezvoltare sunt mult mai mici in Uniunea Europeana fata de cele inregistrate de aceste tari.

Disparitatile regionale au crescut in mod semnificativ, o data cu integrarea celor 12 noi state membre in mai 2004 si ianuarie 2007. Astfel, 10% din populatia de la nivelul Uniunii Europene, care traieste in regiunile cele mai dinamice, genereaza de opt ori mai multe venituri in termeni de Produs Intern Brut (PIB) decât 10% din populatia care traieste in zonele cel mai putin dezvoltate.

In acest context, este evident ca se impune ca dezideratele legate de realizarea coeziunii economice si sociale, sprijinirea dezvoltarii rurale sau asigurarea unei dezvoltari durabile, care au condus la crearea UE si care s-au dezvoltat pe parcurs, să fie concretizate.

Politica Agricola Comuna (PAC) este nu numai una dintre primele politici comune, dar este si printre cele mai importante. Importanta ei deosebita in cadrul constructiei comunitare este reflectata prin cateva trasaturi distincte:

- *Este o politica integrationista, dat fiind ca politicile agricole nationale au fost inlocuite, pentru marea majoritate a productiei agricole, de reglementari comune de functionare a pietelor si comercializare a produselor.*
- *Este o politica mare consumatoare de resurse financiare. Politica agricola consuma, prin sistemul complex de subventii si alte stimulente financiare, circa jumatate din bugetul Uniunii Europene.*

Inca de la stabilirea sa ca politică europeană comună, PAC a cunoscut o serie de reforme succesive, influentate în principal de necesitățile agriculturii europene, de procesele de largire a UE și de posibilitatea de desfacere a produselor pe piața mondială. Reformele au vizat, în principal, simplificarea modului de acordare a subvențiilor, eficientizarea politicii și reducerea costurilor bugetare, evoluând de la o politică ce se concentra pe sprijinirea producției, la o politică orientată către cerințele pieței, axată pe parametri calitativi, ecologici și de siguranță privind alimentele și utilizarea eficientă și durabilă a resurselor.

Datorită faptului că mai mult de 60% din populația celor 27 de state membre ale Uniunii Europene trăiește în *zone rurale* care acoperă 90% din teritoriul european, politica de dezvoltare rurală este un domeniu de o importanță crucială. Multe dintre zonele rurale ale statelor Uniunii Europene, în special cele nou intrate, se confruntă cu probleme semnificative.

Între statele membre ale Uniunii Europene există diferențe semnificative din punct de vedere al prosperității, diferențe care sunt chiar mai accentuate în zonele rurale, din cauza unei combinații de venituri mai mici și un nivel mai ridicat de somaj în aceste zone, *populație activă îmbătrânită, nivel redus de pregătire profesională în comparație cu zonele urbane*.

Pe de altă parte, mediul rural din Europa trebuie păstrat și valorificat, atât din punct de vedere turistic, cât și din perspectiva celor care își doresc să locuiască aici cu condiția să aibă acces la servicii și infrastructură corespunzătoare. Mai mult, spațiul rural este principalul mijloc de contracarare a schimbărilor climatice.

Politica de dezvoltare rurală a UE vizează astfel soluționarea problemelor cu care se confruntă zonele rurale și exploatarea potențialului acestora, într-un cadru mai larg.

Prin urmare, s-a impus necesitatea ca UE să dezvolte o politică comună de dezvoltare rurală, care este parțial finanțată din bugetul central al UE și parțial din bugetele naționale ale statelor membre.

Pentru perioada 2014-2020, conform prevederilor comunitare, se dorește ca sprijinul financiar acordat în favoarea dezvoltării rurale, să contribuie la realizarea următoarelor obiective:

- îmbunătățirea competitivității agriculturii și silviculturii prin sprijinirea restructurării, dezvoltării și inovatiei;
- îmbunătățirea mediului și a spațiului rural, prin sprijinirea gestionării terenurilor;

- îmbunătățirea calitatii vieții în mediul rural și promovarea diversificării activităților economice.

Politica de coeziune s-a dezvoltat începând cu anii 60-70, devenind tot mai complexă odată cu valorile de extindere a Uniunii Europene, ca politica de reducere a disparităților și dezvoltare echilibrată a statelor și regiunilor. Politica de Coeziune, coroborată cu politicile de protecție a mediului și politica egalității de șanse, conduce la promovarea unei dezvoltări durabile în cadrul Uniunii Europene.

Politica de coeziune economică și socială a Uniunii Europene pentru perioada 2014-2020 are 3 mari obiective:

A. Convergența care vizează:

- regiunile din statele membre ale Uniunii Europene care au un PIB/locuitor mai mic decât 75% din media comunitară;
- regiunile care intra sub așa numitul "efect statistic";
- consolidarea spiritului antreprenorial;
- societatea informațională;
- mediul înconjurător;
- prevenirea riscurilor;
- turism;
- transporturi;
- energie;
- educație;
- sănătate;
- ajutoare directe pentru IMM-uri.

B. Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă – vizează regiunile care nu sunt eligibile în cadrul obiectivului de convergență:

- Inovare și economia cunoașterii prin:
  - întărirea capacității regionale în domeniul inovării;
  - stimularea inovării în cadrul IMM-urilor;

- promovarea spiritului antreprenorial;
  - crearea de noi instrumente financiare.
- b) Mediul inconjurator si prevenirea riscurilor prin:
- reabilitarea zonelor contaminate, dezvoltarea biodiversitatii, Natura 2000;
  - eficacitatea in domeniul energetic si energii neconventionale;
  - planuri de prevenire si gestionare a riscurilor naturale si tehnologice
- c) Acces la transporturi si tehnologia informatiilor si comunicatiilor (TIC) de interes economic general (in afara marilor orase) prin:
- imbunatatirea retelelor de transport secundare;
  - promovarea TIC in IMM-uri.

C. Cooperare teritoriala europeana (finantat cu 5% din bugetul destinat fondurilor structurale si de coeziune) – se refera la:

- a) cooperarea transnationala;
- b) cooperarea transfrontaliera;
- c) cooperarea interregionala.

Strategia de Dezvoltare Durabila (SDD) reprezinta o strategie coerenta privind modul in care UE intelege sa contribuie la respectarea principiului dezvoltarii durabile si are drept obiectiv identificarea si realizarea actiunilor in vederea imbunatatirii continue a calitatii vietii, prin crearea comunitatilor durabile capabile, sa gestioneze si sa utilizeze eficient resursele disponibile si sa valorifice potentialul social si de mediu, asigurand astfel prosperitatea, protejarea mediului si coeziunea sociala. *Cele 3 dimensiuni ale dezvoltarii durabile (economica, sociala si de mediu)* au inceput sa se dezvolte ca un nou concept ce conduce la transformari profunde ale modului de viata actual. Se doreste ca cele 3 coordonate ale dezvoltarii durabile sa aiba o contributie echilibrata cu un impact similar asupra performantelor actorilor economici, performanta si profitul acestora trebuind sa aiba sursa in fiecare din aceste domenii.

Directiile strategice ale SDD sunt:

- ✓ combaterea schimbarilor climatice;

- ✓ asigurarea unui transport durabil;
- ✓ combaterea amenintarilor aduse sanatatii publice, cum ar fi poluarea chimica, nesiguranta alimentelor, bolile infectioase;
- ✓ gestionarea cat mai responsabila a resurselor naturale si stoparea, pe cat posibil, a declinului biodiversitatii;
- ✓ combaterea saraciei si a excluziunii sociale;
- ✓ raspunsul la provocarea reprezentata de imbatranirea populatiei.

Strategia Nationala de Dezvoltare Durabila (SNDD) reflecta o viziune coerenta asupra viitorului Romaniei in urmatoarele doua decenii prin prisma conceptului generos si realist al dezvoltarii durabile. Astfel, obiectivele strategice pe termen scurt, mediu si lung sunt: **Orizont 2020:** Incorporarea organica a principiilor si practicilor dezvoltarii durabile in ansamblul programelor si politicilor publice ale Romaniei, ca stat membru al UE.

Orizont 2030: Atingerea nivelului mediu actual al UE-27 potrivit indicatorilor de baza ai dezvoltarii durabile.

Orizont 2040: Apropierea semnificativa a Romaniei de nivelul mediu din acel an al tarilor membre ale UE din punctul de vedere al indicatorilor dezvoltarii durabile.

Directiile principale ale SNDD sunt:

- ❖ Corelarea rationala a obiectivelor de dezvoltare, inclusiv a programelor investitionale in profil inter-sectorial si regional, cu potentialul si capacitatea de sustinere a capitalului natural;
- ❖ Modernizarea accelerata a sistemelor de educatie si formare profesionala, sanatate publica si servicii sociale, tinand seama de evolutiile demografice si de impactul acestora pe piata muncii;
- ❖ Folosirea generalizata a celor mai bune tehnologii existente, din punct de vedere economic si ecologic, in deciziile investitionale; introducerea ferma a criteriilor de eco-eficienta in toate activitatile de productie si servicii;
- ❖ Anticiparea efectelor schimbarilor climatice si elaborarea din timp a unor planuri de masuri pentru situatii de criza generate de fenomene naturale sau antropice;